

7.06 Hudba

Pohoda získala dve dôležité ceny na festivale Eurosonic

„Žil som v čase, keď Festival politickej piesne fungoval, a viem, že sme sa z neho smiali. Ľudia vedia, aký je môj názor na

totalitné režimy a snažia sa ma vyprovokovať,“ hovorí **Michal Kaščák**. Často počúva obvinenia, že Pohoda je ako festival politickej piesne, najčastejšie to píšú internetoví trollovia.

Teraz proti nim získal ďalší argument.

Na festivale Eurosonic, kde sa odovzdávajú aj ceny European Festival Awards, získal so svojím tímom dve dôležité ceny.

Pohoda uspela v kategórii The Take a Stand Award. Cena ide takým podujatiam pod holým nebom, ktoré sa nejakým spôsobom zaslúžili o rozvoj mieru, slobody, ľudskosti a tolerancie v Európe. Nielen vďaka aktivitám na Pohode, ale aj za koncerty pre **Jána Kuciaka** a **Martinu Kušnírovú**, ktorých zavraždili 21. februára 2018 vo Veľkej Mači.

„Ak sa dá niečo nájsť pozitívne po tejto tragickej udalosti, potom len to, že sa spojilo veľmi veľa ľudí, ktorí zareagovali veľmi silno a ukázali, že chcú žiť v inej krajine a sú ochotní pre to niečo aj urobiť,“ hovorí Michal Kaščák.

V spravodlivosť pre obete úprimne verí a vyzdvihol stretnutia Za slušné Slovensko. Je neúnavným bojovníkom za

demokraciu a potešilo ho, že aj umelci sa mohli postaviť za ideály slobodnej spoločnosti.

„Je veľmi dôležité, aby si ľudia zachovali pozornosť, energiu a nezabudli, čo sa stalo. Posuny vyzerajú nádejne, ale na druhej strane netreba prestať byť ostražitý. Lebo aj na extrémistickej scéne sa niektorí ľudia posilňujú. Verím, že sa v najbližších voľbách ukáže, kam sa krajina posunula. Zápas o dobre fungujúcu spoločnosť však nikdy nekončí,“ povedal Michal Kaščák.

Trofej išla do Kaščákových rúk aj v kategórii The Award for Excellence and Passion. Komisia rozhodla, že za svoju odovzdanosť, kvalitnú prácu a výnimočný prínos by mal byť laureátom na rok 2018 práve on.

Prvý muž Pohody dostal v poslednom období viacero ocenení za výnimočný prínos pre spoločnosť a hudbu. Predvlani mu prezident **Andrej Kiska** prepožičal vyznamenanie Radu

Ľudovíta Štúra II. triedy a obdobnou cenou bola aj Rádiová anketa Rádiová FM z minulého marca.

Má sa ešte kam posúvať?

„Ak by som si, nebudaj, niekedy

začal o sebe myslieť, že som dokonalý, bol by to koniec akejkolvek šance robiť veci lepšie. Mojou ambíciou je, aby bol festival každý rok lepší. To nás baví, poháňa a nabíja energiou,“

hovorí. „Niekedy sa zamýšľam nad tým, že niektoré ceny môžu vyzerat' ako odkaz: Už stačilo, dajte nám pokoj a začnite robiť niečo iné. Ale také ľahké to nebude. My určite chceme pokračovať s Pohodou aj ďalšími akciami, ako to bolo doteraz. Verím, že budú stále lepšie.“

O víťazovi European Festival Awards rozhoduje asociácia európskych festivalov Yourope. Vznikla v roku 1998 a považuje sa za jednu z najdôležitejších organizácií v hudobnom priemysle.

www.sme.sk 17.01.2019

pomocná evidencia 041/1/2019

Džez v meste potvrdil kvalitu

V Trenčíne sa uskutočnil ďalší z koncertov Džez v meste v réžii Trenčianskej jazzovej spoločnosti. V rámci cyklu koncertov organizovaných

Zľava Erich Vladár, Jozef Brindzák, Ján Babič a Peter Belák.

Trenčianskou jazzovou spoločnosťou sa konal 13. júna koncert v Galérii Vážka. Atmosféru príjemne navodili trenčianski bardi skladbami zo sféry latino džezu a „kari-biku“.

Cigánske melódie v ich úprave naviedli na bezstarostné usadenie sa do kresiel. Kapela v zložení **Peter Belák** gitara, **Jozef Brindzák** kontrabas, **Erich Vladár** klavír a **Janko Babič** bicie navodila príjemný súlad s pozorným auditóriom. Výmena scény prebehla veľmi rýchlo. Skladateľ, aranžér a gitarista **Matúš Jakabčic** priviedol kvartet v zložení **Mirko Poprádi**

saxofón, **Matej Štubniak** kontrabas, **Marián Ševčík** bicie nástroje. Mená vzbudzujúce rešpekt nielen na domácej džezovej scéne.

Vnímaví poslucháči a svojmu poslaniu oddaní džezmeni naplnili príjemné prostredie galérie kvalitou, ktorú si vzájomne potvrdili hudobným výkonom.

www.sme.sk 18.06.2019

Pomocná evidencia 457/1/2019

Na záver Pohody **Ch. Gainsbourgová a L. Gallagher**

Kráľovnou programu v sobotu 13. júla na festivale Pohoda 2019 sa stala **Charlotte Gainsbourgová**. Francúzsko-anglická herečka a muzikantka vystúpila na trenčianskom letisku tesne pred polnocou. Okamžite ovládla pódium a publikum si získala svojou jemnosťou a zrelosťou.

Charlotte Gainsbourgová si získala publikum jemnosťou a zrelosťou.

„Neroztancovala nás, ale zhyponotizovala,“ povedal jeden z návštevníkov festivalu. Dcéra **Sergea Gainsbourga** a **Jane Birkinovej** patrila spolu s britským hudobníkom a bývalým frontmanom legendárnej rockovej skupiny Oasis **Liamom Gallagherom** medzi najsilnejšie mená 23. ročníka festivalu.

Gainsbourgová ponúkla publiku skladby ako Lying With You, Ring-a-Ring o' Roses, Deadly Valentine, Les crocodiles či Paradisco. Slovenskému divákovi je známa z filmov Melancholia, Jane Eyrová, 21 Gramov či Nymfomanka, na konte má cenu Cézar pre najlepšiu herečku či ocenenia z filmového festivalu v Cannes.

Svoje herectvo zužitkovala aj na festivale, a to tým, že pódium skôr pripomínalo modernú divadelnú scénu plnú bielech neónových svetiel, na ktorej príbeh prespievala prostredníctvom svojich skladieb.

Ukázala tak ďalšiu podobu toho, ako môže hudba súčasnosti vyzerat'. Speváčka vydala päť albumov, pričom najviac zarezovali albumy IRM, ktorý produkoval Beck a najnovší Rest, ktorý zaradili do výberu najlepších albumov roka The Guardian či The Independent.

Hudobnú kariéru odštartovala už ako 13-ročná kontroverzným duetom so svojim otcom s názvom Lemon Incest. Známy umelecký provokatér pokračoval v téme hraničného vzťahu s dcérou aj vo filme Charlotte for Ever a v rovnomennom debute svojej dcéry z roku 1986.

Charlotte Gainsbourgová si je plne vedomá svojich dlhoročných skúseností vo svete umenia a kultúry. Festivalovému publiku sa naplno oddala, za čo ju prítomní ocenili mohutným potleskom.

Naspäť do 90. rokov minulého storočia zaviedol divákov koncert britského rockového hudobníka, speváka a skladateľa a

Liam Gallagher zaviedol divákov do 90. rokov minulého storočia.

bývalého frontmana legendárnej britskej rockovej skupiny Oasis Liama Gallaghera. Rodák z anglického Manchesteru, ktorý v súčasnosti pôsobí ako spevák skupiny Beady Eye, ponúkol hity ako Rock 'n' Roll Star, Wall of Glass, Greedy

Soul, For What It's Worth, Shockwave, Slide Away či Roll With It. Publikum však najviac reagovalo na megahit Wondewall.

Liam pôsobil vo formácii Oasis so svojim bratom Noelom od roku 1991. V auguste 1994 vydali debutový album *Definitely Maybe*. Už ten prvý bol úspešný a dostal sa na prvú pozíciu v rebríčku albumov.

Štyri skladby z neho sa dostali aj do singlovej hitparády, v poradí *Supersonic*, *Shakermaker*, *Live Forever* a *Cigarettes & Alcohol*. V singlovej hitparáde mali 26 piesní, z nich osem dosiahlo na prvú pozíciu, medzi nimi *Some Might Say* (1995), *Don't Look Back In* (1996), *D' You Know What I Mean?*

(1997), *All Around The World* (1998), *Go Let It Out* (2000) či *Lyla* (2005).

Vydali sedem štúdiových albumov, siedmy s názvom *Dig Out Your Soul* vyšiel v októbri 2008. K diskografii

patrí aj jeden live album a dve kompilácie. Získali šesť cien Brit Awards, rozišli sa v auguste 2009.

Liam založil v závere roka 2009 skupinu *Beady Eye*, hrajú v nej aj **Gem Archer** a **Andy Bell** z Oasis, vo februári 2011 vydali album *Different Gear, Still Speeding*. V júni 2013 pridali druhý s názvom *BE*. V októbri 2017 vydal sólový album *As You Were*.

Hlavný stage na trencianskom letisku ukázal, že spevákovi vyhovuje statický prejav, ktorým je známy aj z klipov, rovnako ako štýl hudby, z ktorého už sotva vykročí.

Pohoda 2019 sa skončila nedeľnou ekumenickou bohoslužbou. Aj jej 23. ročník dal svojim návštevníkom možnosť vybrať si z rôznych hudobných žánrov, diskusií, výstav či workshopov,

ktoré reagovali aj na súčasné dianie najmä na Slovensku, no nevyhli sa ani poukazovaniu na problémy vo svete.

www.sme.sk 14.07.2019

Pomocná evidencia 548/1/2019

Festival Pohoda bol oslavou umenia a slobody

Uplynulý, 23. ročník Pohody označil PR manažér festivalu **Anton Repka** za oslavu umenia a slobody, ktorá je základným predpokladom umeleckej tvory. Význam slobody pre umenie ako aj prínos umenia k slobode podľa neho najlepšie ilustroval koncert ženského orchestru Zohra z Afganistanu. Ten okrem trencianskeho letiska vystúpil aj priamo na Mierovom námestí v Trenčíne.

Spokojný organizátor Pohody Michal Kaščák.

Ženský afgánsky orchestier Zohra vystúpil počas Pohody aj na Mierovom námestí.

Súbor sa podľa organizátorov musí v domovskej krajine vyrovnáť s rôznymi hrozbami od osobných invektív po vyhrážky bombovým útokom. Členky súboru podľa festivalu Pohoda patria medzi prvé ženy vo svojich rodinách i krajine, ktoré za posledných 30 rokov študovali hudbu. Zohru si všimli krátko po vzniku aj zahraničné médiá, afgánske muzikantky si získali uznanie BBC, CNBS, The New York Times a ďalších.

„Hudobných vrcholov bolo ale presne 121. Ja skvelé vidieť, ako sa pestrosť ponuky programu stretáva s rôznorodosťou vkusu našich návštevníkov, ktorí v nadšených reakciách spomínajú vždy iné mená. Veľký dojem zanechali The Roots, Lola Marsh, Donny Benét, Lianne La Havas, Michael Kiwanuka, Skepta či koncert Bolo nás jedenásť. Známi muzikanti pripravili skvelú prehliadku skladateľskej geniality Jara Filipa prepojenej s textárskym majstrovstvom Milana Lasicu,“ povedal Anton Repka. Dodal, že podľa reakcií ľudí na sociálnych sieťach bol najsilnejším momentom festivalu duet **Zuzany Kronerovej** a izraelskej speváčky **Yael Shoshana Cohen** z kapely Lola Marsh.

Podľa sociálnych sietí najsilnejší moment – duet Zuzany Kronerovej (vľavo) a Shoshany Cohen s piesňou Jara Filipa a Milana Lasicu Čerešne.

www.sme.sk 16.07.2019

Pomocná evidencia 549/1/2019

Na Pohode boli všetci v pohode aj bez alkoholu

Účastníci trenčianskeho festivalu Pohoda tento rok dokázali „piť s rozumom“. Vyplýva to z údajov o festivalových aktivitách, ktoré vyhodnocovali **Erik Čížek** z fóra „Pi s rozumom Slovensko“ a organizátor festivalu **Michal Kaščák** vo štvrtok 8. augusta v Bratislave.

Podľa štatistík Ministerstva vnútra (MV) SR sa tento rok v čase konania festivalu v okrese Trenčín stala len jedna dopravná nehoda. Počas kontrol policajti namerali alkohol v krvi dvom

vodičom, čo je podľa Čížeka pri festivale s účasťou 30 tisíc ľudí úplné minimum.

Na festivale Pohoda už 20 rokov nepredávajú tvrdý alkohol a v roku 2018 festival prvýkrát zaviedol odlišné náramky pre návštevníkov

pod 18 rokov, aby boli ľahko rozpoznateľní a nepredávali im alkoholické nápoje. Erik Čížek verí, že to by sa mohlo stať tradíciou aj na iných festivaloch. Fórum „Pi s rozumom Slovensko“ podľa neho na festivale prevádzkuje dve stanovišťa a päť hliadok, u ktorých sa môže každý účastník v ktorejkoľvek dennej alebo nočnej hodine otestovať, či to neprehnal s alkoholom, alebo či už môže napríklad šoférovať. Dodal, že až 60 percent ľudí prekvapilo, že majú v krvi zostatkový alkohol.

„V tomto roku sa nechal na festivale testovať každý šiesty človek, čo je 5 tisíc ľudí,“ tvrdí Michal Kaščák. Doplnil,

že už 20 rokov kontrolujú hladinu alkoholu aj u personálu na festivale.

Podľa Štatistického úradu SR spotreba alkoholu na Slovensku klesá, pričom od roku 1990 klesla skoro o 30 percent, pričom momentálne je približne na úrovni celkového priemeru Európskej únie (EÚ). Výrazne klesá aj spotreba alkoholu u mladistvých. Medzinárodná štúdia o zdraví a so zdravím súvisiacom správaní školákov, ktorá sa realizuje v krajinách EÚ, ukázala, že za osem rokov sa nelegálna spotreba alkoholu u detí do 13 rokov znížila o 52 percent.

www.sme.sk 08.08.2019

Pomocná evidencia 581/1/2019

Džez za železnou oponou ako spomienka na august 1968

Augustové udalosti roku 1968 je nutné si pripomínať. Túžba po slobode a spravodlivosti je aktuálna v každom čase a v každej krajine. Na obete okupácie z augusta 1968 spomínali v Trenčíne na Mierovom námestí.

Súčasťou programu spomienkového odopoludnia v pondelok 26. augusta bol aj koncert venovaný legendám československého džezu v programe nazvanom Džez za železnou oponou. Koncert v Trenčíne bol mimoriadny svojou spomienkou na **Ladislava Martoníka**, ktorý zahynul guľkou okupačného vojaka na námestí v Košiciach 21. augusta 1968. Slovenský džezový hudobník vtedy študoval na Univerzite v rakúskom Grazi.

V programe Džez za železnou oponou sa predstavili špičkoví slovenskí džezoví interpreti **Dáša Libiaková** spev, **Jozef Brisuda** kontrabas, **Ferko Báleš** klavír, **Lajko Horský** trúbka, **Dušan Rozemberg** ako hosť na bicie nástroje.

Kapela Skylark Q vo svojom programe vzdala hold osobnostiam ako **Vlasta Průchová, Eva Olmerová, Pavol Polanský, Ladislav Gerhardt, Karel Velebný**. Ich hudobný a osobnostný odkaz umocnil silu spomienky na udalosti, ktoré sa ne-smú už nikdy opakovať.

Trenčianske noviny 26.08.2019

Pomocná evidencia 611/1/2019

Jaroslav Pádivý šiel v Rumunsku po stopách otca Karola

Osemdesiatročný syn šiel po stopách svojho dvadsaťročného otca. Vo štvrtok 26. septembra uplynulo 54 rokov od úmrtia významného slovenského hudobného skladateľa, dirigenta a pedagóga **Karola Pádivého**, ktorý 3 roky slúžil vo Vojenskej hudbe v Sibiu v Rumunsku. V lete tohto roku manželia **Jaroslav** a **Dagmar Pádiví** toto rumunské mesto navštívili. Osemdesiatročný syn Jaroslav šiel po stopách svojho osemnásťročného otca...

Jaroslav Pádivý na návšteve v Rumunsku.

Talentovaného Karola Pádivého sa otec rozhodol dať ho k vojenskej hudbe. Ako štrnásťročný si teda obliekol uniformu vojenskej hudby 31. pešieho pluku v Jihlave. V tých rokoch sa veľmi zdokonalil v hre na husle a do jeho povedomia sa začali ukladať prvé hudobné kompozície. V rumunskom meste Sibiu sa Karol Pádivý dostal k symfonickej hudbe. Okrem toho účinkoval vo vojenskej hudbe, v Mestskom orchestri, ktorý niekoľko desaťročí viedol **Ján Levoslav Bella**.

Rumunsko malo v tom čase nedostatok kvalitných hudobníkov, a preto si pozývalo do svojich orchestrov muzikantov z Čiech, Rakúska a Nemecka. Karol Pádivý pobudol v

Hermannstadte (ako sa nazývalo v tom čase Sibiu) tri roky. S vojenskou hudbou chodil hrať počas letnej sezóny do hlavného mesta Bukurešti. Hudobné prostredie pôsobilo na muzikantskú dušu Karola Pádivého veľmi priaznivo a jeho umelecký život sa naplňal hudbou, skúsenosťami, štúdiom a komponovaním. Z tohto obdobia sa zachovalo veľa notového materiálu (napr. valčík Elsa op. 5, polka Měsíčku, Svatební valčík a valčík Irena).

Pohľadnica, ktorú zo Sibiu poslal Karol Pádivý do Československa.

„Navštívili sme nádherné 150-tisícové mesto so zaujímavou históriou, nevšednými kostolmi, s divadlom, filharmóniou, obrovským námestím, s čulým cestovným ruchom, úzkymi ka-

Rektor akadémie Ghiță Barsan daroval J. Pádivému emblém a diplom.

mennými uličkami, po ktorých chodieval 18-ročný Karol Pádivý,“ priblížila letnú expedíciu Dagmar Pádivá. „Tam sa stal skladateľom, tam získal hudobné vzdelanie. Nevšedný zážitok sme mali z pozvania do Vojenskej akadémie, kde nás prijal rektor a veliteľ, brigadny generál **Ghiță Barsan**. Mal veľký záujem o skladateľa, ktorý žil v ich meste, pôsobil v ich vojenskej hudbe a hrajú ho do dnešného dňa po celom svete.

Manžela obdaroval emblémom univerzity a diplomom za to, ako sa stará o dielo svojho otca, tiež peknou knihou o Sibiu a inými darčekom. O toto prijatie sa zaslúžil aj kapelník dychovej hudby z Nadlaku **Andrei Uram**.“

Ani manželia Pádiví neprišli s prázdnyimi rukami. Syn Jaroslav priniesol noty pre vojenskú hudbu, knihu o otcovi, ktorú napísal, prospekty Trenčína a originály starých pohľadníc Sibiu, ktoré otec posielal do Československa.

Vlastný text 26.09.2019

Pomocná evidencia 721/1/2019

XXVI. Jazz pod hradom predstihol očakávania

Trenčiansky jazzový festival Jazz pod hradom je spoločenský fenomén. Postaviť štvordňový program je samo o sebe úctyhodný výkon. XXVI. Jazz pod hradom sa konal od štvrtku 26. do soboty 28. septembra a v stredu 9. októbra v kine Hviezda i v Galérii Vážka.

Deň prvý: S džezom svetom. Trenčianska vokálna skupina Krajka sa ponúka stále. O to viac, ak jej sprievodom sú domáci renomovaní muzikanti a cimbalista svetovej triedy je tiež poruke. Potom stačí, ak **Magda Uhliaríková, Beáta Dobiášová, Zuzana Laurinčíková - Budinská** zaobstarajú spev, **Peter Belák** (gitara, perkusie), **Kristína Hlístová** (husle), **Jozef Brindzák** (kontrabas) a **Martin Budinský** (cimbal) budú v jeden čas na jednom mieste – tentokrát v Galérii Vážka - aby vznikla takmer prirodzená symbióza dobre nastaveného súboru.

Prvý deň festivalu ozdobilo aj spevácke trio Krajka.

Americký džez v Európe je vždy lákajúcim prvkom. **Loire Cotler** spievala, **Glenn Velez** hral - diabolsky - na rôzne bu-bienky a **Jozef Lupták** lietal od jedného zdroja zimomriavok k druhému v úlohe staviteľa premostenia najvyššej kvality.

Deň druhý: Džezové príbehy. Sprievod príťažlivý pre oči

Mladý trnavský študent konzervatória Miloš Biháry.

a lahodiaci ušiam pri-viezol mladý trnavský študent konzervatória **Miloš Biháry**. Rozma-nitá rytmika založená na spájajúcom klavíri, pevnej basgitare a inšpirujú-cich bicích je obklopená sláčikovo dychovým

sprievodom. **Miloš Biháry Jazz Funk Brothers Orchestra** si zís-kal uznanie.

Saxofonista **Martin Uherek** k jednotlivým etapám vývoja džezu napísal nielen sprievodné slovo, ale aj jednotlivé skladby šité na daný štýl a obdobie. Tento neľahký údel hlásnika džezu znášajú spolu s ním **Klaudius Kováč** na klavír, **Robert Ragan junior** na kontrabas a **Peter Solárik** na bicie nástroje.

Na príbehoch, tentoraz z juhoamerických pralesov, postavila hudbu svojho albumu **Sisa Michalidesová**. K nahrávaniu si po-zvala európske osobnosti. Sisa velí takým menám , akými sú trubkár **Kornél Fekete-Kovács**, klavirista **Piotr Wylezoł**, kon-trabasista **Tomáš Baroš**, bubeník **Marian Ševčík** a klávesák **Pe-ter Preložník**.

Deň tretí: Pocta Karlheinz Miklinovi. Tretí večer otvorilo kvarteto trenčianskych hudobníkov. Klavirista **Erich Vladár** bol pri zrode festivalu a bol účastníkom všetkých jeho vydaní. Preto neprekvapilo, že si v tento večer siahol do domácej dže-zovej zásobárne, aby dokázali, že džez v meste pod Matúšovom hrade žije a zaslúži si pozornosť. Veľmi živo a presvedčivo

navodil správnu prevádzkovú teplotu večera Blueberry Band, teda Erich Vladár (klavír), **Martin Horný** (gitara), **Tomáš Jurica** (basová gitara) a **Dušan Rozemberg** (bicie nástroje).

História festivalu sa opiera o mnohé osobnosti európskeho a svetového džezu. Jednou z nich je **Karlheinz Miklin**. Hral pod hradom niekoľkokrát, prvýkrát v roku 1997, naposledy v roku 2009. Naposledy. Karlheinz Miklin bol vedúcim džezovej sekcie na Univerzite v Grazi, kde študovalo a študuje viacero slo-

Kontrabasista Ewald Oberleitner.

venských študentov. V roku 2003 oslávil v Trenčíne 25 rokov fungovania jeho tria a získal ocenenie „najlepší sólista“ festivalu. V šľapajach svojho otca kráča **Karlheinz Miklin junior**. Na festivale sa predstavil v skladbách z albumu *Following Footsteps*. Realitu tohto projektu dokazuje osemdesiatročný hudobný a životný kolega Karlheinza Miklina seniora, hráč na kontrabas **Ewald Oberleitner**, ktorý získal ocenenie „najlepší só-

lista festivalu“ v roku 1997. Spolu s ním spomínali Karlheinz Miklin junior na bicie nástroje, **Patrick Dunst** na altsax a flautu a gitarista **Emiliano Sampaio**, spoluhráč Karlheinza staršieho z Argentíny.

Dramaturgicky správne zoradený program určil na záver kvintet **Petra Kormana**. Aj tento koncert bol osnovaný na novom albume kvinteta *Roots System*. Jeden z najžiadanejších hráčov na kontrabas, vyťažený v štúdiu i na koncertoch Peter Korman postavil skvelý orchester zo svojich spolužiakov z Jánčkovej akadémie múzických umení v Brne. **Marek Kotača** na altsaxofón, **Radek Zapadlo** na tenorsax, **Martin Konvička** na klavír a **Kristián Kuruc** na bicie nástroje. Publikum po

odznení posledných tónov neodchádzalo, s potleskom postojacky ocenilo parádny koncert kapely.

Deň štvrtý: Večer s legendami. Medzi koncertmi bola prestávka niekoľko dní. Programu sa sťahoval znovu do Galérie Vážka. Organizátori čakali na voľný termín pražskej kapely, ktorá oprášila slávu ojedinelého albumu **Karla Velebného** pod názvom „Jazzové Nebajky” z roku 1972. Vtedy boli členmi orchestra SHQ aj dvaja znamenití umelci, **Petr Kořínek** a **Josef Vejvoda**. A títo dvaja páni prezentujú najlepší český džezový album vydaný do roku 1989 a na festivale Jazz pod hradom ho priviezol spolu s nimi **Petr Král** a klavirista **Petr Beneš**. Veľké postavy československého džezu, ktoré stáli pri jeho vývoji a pri jeho boji o prežitie v období politického nátlaku a kultúrnej neslobody.

Celý večer bol venovaný džezovým legendám z éry „jazzu za železnou oponou”. Druhý koncert pripomenul v podaní **Dášky Libiakovej** a kapely The Jazz Hostages dielo **Vlasty Průchovej**, **Ladislava Gerhardta**, **Karola Ondrejčku**, ktorého hudbu verne prezentoval domáci džezový gitarista **Adrián Vitaloš**.

Dosku **Ladislava Gerhardta** „Už sa ženiť nebudeme” nahral v roku 1982 kvartet, ktorého členom okrem **Karola Ondrejčku**, **Ladislava Gerhardta** a **Doda Šošoku** bol aj kontrabasista **Jozef Brisuda**. **Dáška Libiaková** vzdáva hold svojej predchodkyni, obetavej **Vlaste Průchovej**, ktorá prežila dva roky svojej mladosti ako študentka Gymnázia v Trenčíne. Profesionálny výraz kapely dávajú **Lajko Horský** na trúbku, **Ferko Báleš** na klavír a **Janko Babič** na bicie nástroje. Skvelý zážitok.

Záver večera ostal na domácej produkcii. Kapela **Erbetes Q** a sólistka **Iveta Lišková** predstavili svoj album s názvom **Erbetes In Triangel**. Album tvoria tri spojnice vrcholov trojuholníka - vlastná tvorba, džezové štandardy a spomienka na **Gabrielu Hermélyovú**. Pôsobivé aranžmány, bezchybná interpre-

tácia (učiteľov na Základnej umeleckej škole), neutíchajúci záujem a odovzdané prevedenie je strhujúce aj pre vyspelé domáce publikum. Erbetes Q v zos-

Najlepšia sólistka festivalu Loire Cotler z USA.

tave **Samuel Bánovec** (klavír), **Jaroslav Machač** (basgitara), **Karol Repa** (bicie), **Ludvík Soukup** (saxofon a klarinet), **Janette Strhavská** (flauta, ako hosť) a jedinečná Iveta Lišková uzavreli štvordňový program festivalu Jazz pod hradom.

Na XXVI. festivale Jazz pod hradom odznelo 11 vysoko kvalitných koncertov umelcov z USA, Rakúska, Argentíny, Maďarska, Poľska, Česka a Slovenska. Od-

borná porota festivalu udelila ocenenia, v jednotlivých kategóriách ich získali - najlepšia sólistka Loire Cotler USA, najväčšia osobnosť Jozef Brisuda, objav festivalu Miloš Biháry.

Autor Ján Babič 09.10.2019

Pomocná evidencia 757/1/2019